

развитието. Слѣдъ това не е трудно да са разбере, че сидѣнието до писмовната маса и дрѣманието (чезнението) надъ книгата не може да служи по никой начинъ като средство за развитието на тѣлото. Само движението може да способствува за надлежашето кръвообращение и на свободната игра на мишицигѣ, и всѣко немарение въ това отношение са наказва отъ природата. Всѣкой младежъ, който са занимава съ наукитѣ, трѣба да даде евтиенно обѣщание, че поне два часа ежедневно ще са намѣрва въ движение на чистъ и прѣсенъ въздухъ. А ако ли той не прави това, то студениетъ му крака, застояването на кръвта въ вътрѣшните части на тѣлото и различните признания на растройството въ стомаха и главата, не щатъ закъсне да му извѣстятъ, че той е съгрѣшилъ противъ природата; и ако той не промѣни начина на живота си, то непрѣменно ще бѫде злѣ наказанъ, сѫщо като непослушно дѣте; защото природата никога не бива тъй извѣнредно жалостлива въ своето обрѣщане (обносяние), както нѣкой-си мягкосърдни наставници отъ хората. Но защо пъкъ младежа да са прѣдава на толкова лоша и врѣдна за здравието привичка? Стоѣшкомъ може сѫщо тъй добре да са мисли, както и сидѣшкомъ, по нѣкога даже много йошче по-добрѣ; а колкото са относя до четението, то днесъ, когато и най огромните (тежките) книги са издавава въ най легка форма и евтиено, никой нѣма нужда да са пригърба и да си притиска гѣрдите само за това, щото трѣба да държи въ ръцѣта си книгата. Като са разтѣтвате изъ стаята, вий ще четете драмата или поемата много по природно (лесно) и съ по голѣмъ успѣхъ отъ колкото да сидите дремящецъ на пейката или стола. Сидѣнието е небрежно положение, което не трѣбаше да са обрѣща въ навикъ; но ако вий сидите, или сте принудени да сидите, то въ всѣкой случай сидите право, съ гърбомъ къмъ свѣтлината, и тъй щото гѣрдите ви да бѫдатъ съвършенно свободни. Когато изучавате язицитѣ, или четете прекрасните мѣста отъ поетите (списанията имъ), четете- колкото е възможно по часто, ви-